

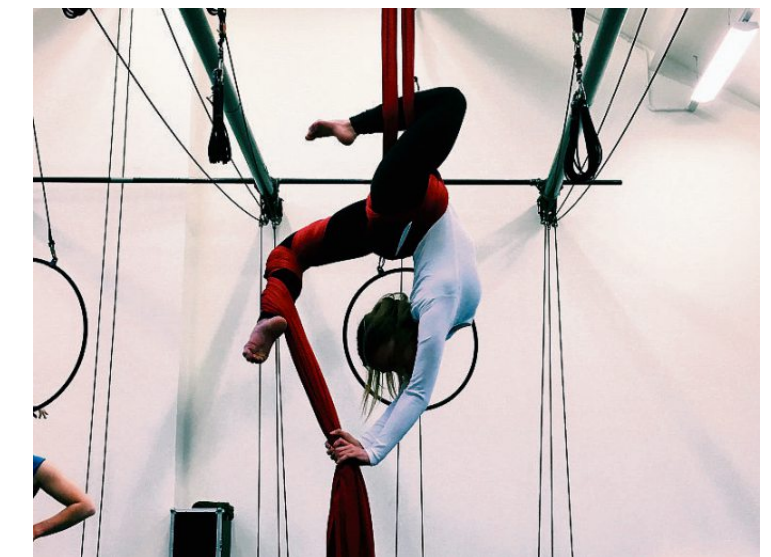
Når man ser Julie Kvitvang Reinan i en slik positur, så skjønner man at det kreves mye trening, god fysikk og koordinasjon for å bli en god danser. Foto: Privat.

Julie slapper av på juleferie i Levanger. Samtidig gir pausen også mulighet for en sliten kropp å hente seg inn.

Trives i Liverpool. Her står Julie utenfor inngangen til LIPA-skolen, som ligger i sentrum av byen. Foto: Privat.

Aerila, som er turnung med ringer og bånd. Det var under slik trening Julie gikk rett i bakken og skadet nakken. Foto: Privat.

Lever ut danse- drømmen i Liverpool. Julie er elev ved Paul McCartney- skolen.

LEVANGER
ERLEND AUNE

Akkurat da følte jeg meg nok som den lille jenta fra Levanger. Da mamma og pappa dro tilbake til Norge, så var jeg ikke akkurat høy i hatten.

Julie Kvitvang Reinan sitter blid og smilende foran oss på årets første arbeidsdag. Hun er hjemme på juleferie etter å ha gjort unna halvparten av studiene ved Liverpool Institute for Performing Arts (LIPA), men kanskje mest kjent som Paul McCartney-skolen. Der studerer hun sang, skuespill og dans - med hovedvekt på sistnevnte.

Øyeblikket 21-åringen sikter til, er da hun som fersk elev skulle møte opp på første skoledag høsten 2017 i et fremmed land.

Foreldrene hadde vært med over til England, men nå måtte datteren stå på egne bein i utlandet.

Men selv om Julie ikke er den som rager høyest over bakken, så har nok jenta fra Julsborg stå i både bein, armer og ikke minst hodet.

Utfordringen tok hun på strak arm, selv om både omgivelser og språk var noe annet enn den trygge oppveksten i Levanger.

Men hva er det egentlig som får en ungdom fra trauste Innherred til å søke lykken hos en av de mest prestisjefylte skolene innen sitt fagfelt?

- Jeg hadde ikke så mange interesser som barn. Fotball var ikke noe for meg, men jeg hadde bestandig vært fascinert av dansere når de var på tv.

Hannah Montana, tenåringsidolet

fenet. Hun kunne se på den populære serien i timevis.

Men i motsetning til de andre, så var Julie mest opptatt av hvem som danset bak hovedpersonen. Bakgrunnsdanserne fenget ekstra interesse. Det var kanskje allerede da at drømmen begynte å forme seg i et barnesinn? I niendeklasse begynte hun først ved en danseskole i Levanger, men hoppet fort over til kulturskolen.

Kulturskolen en god start

Der kom Julie under vingene til Margarita Vikander.

Det ble undervisning både i ballett og moderne dans under kyndig veiledning. Interessen bare vokste seg større.

Derfor var det kanskje både rett og rimelig at turen gikk til Inderøy, og den videregående skolen der, etter at ungdomsskolen på Nesset var unnagjort.

Det ble tre år på danselinjen, og hun møtte flere likesinnede.

Der var det fokus på musikk, drama og dans, på mange måter som et idretts-gymnas.

Julie tok til seg ny lærdom, og ønsket ikke å slippe drømmen.

- Jeg visste egentlig ikke hva jeg skulle bli ellers, men jeg visste jeg ville fortsette med dansingen.

Trøndertun folkehøgskole i Melhus ble løsningen for veien videre.

Det ble på mange måter også en prøvveklut på det å bo borte fra mamma og pappa. Til Inderøy hadde Julie nemlig pendlet hver dag.

Trøndertun ble et godt valg. Hun trivdes godt, selv om det var hektisk både i og utenfor skoletiden.

- Vi hadde masse flinke eksterne lærere

som ble hentet inn. Det var dans fra morgen til kveld. Vi gikk med de samme folkene hele tiden, og bodde nærmest oppå hverandre, men det var en artig tid.

Så ville tilfeldighetene det slik at Trøndertun hadde avtale med LIPA.

Skolen i Liverpool kom til Melhus en gang i året for å holde audition for potensielle kandidater.

Julie møtte opp, og gjorde sine saker så bra at hun fikk tommelen opp fra skolen, som ble stiftet av det tidligere Beatles-medlemmet i 1996.

- Da jeg kom inn så visste jeg at det var dette jeg ville gjøre, selv om det var litt skummelt også.

Fra Melhus til England

Dermed var det bare å begynne å forberede seg til et opphold i byen vest i England, som kanskje er mest kjent for sitt berømte fotballag med samme navn.

I september 2017 sjekket hun inn, og gjorde seg klar for tre år i den store havnebyen.

Som fersk student så var det sikkert ganske trygt å bo på et studenthus det første året. Det hjalp nok godt på å bli kjent med andre elever også utenom skoletiden.

Dette skoleåret har hun imidlertid flyttet inn i et privat husvære, som hun leier sammen med en annen norsk jente.

Julie innrømmer glatt at den første tiden i Liverpool var hardt. Samtidig var hun bekymret over språket, og hvilket nivå det var på de andre elevene.

Som tidligere nevnt så studerer ikke 21-åringen bare dans, men også skuespill og sang, og det var det som gjorde hun mest skeptisk om dette virkelig var noe

for henne.

Når hun nå ser seg i bakspeilet, så angrer hun ikke på valget hun gjorde.

- På mange måter blir vi opplært til å bli musikalartister. Der må vi beherske alle tre sjangere. Jeg blir nok aldri noen stor sanger, men synes jeg har blitt bedre etter hvert.

Men når de skal lære seg det meste av det som skal fremføres på en scene, så blir det lange dager.

Som regel starter undervisningen klokka åtte, og er ikke ferdig før ti timer senere.

For det er nemlig ikke bare praktisk trening. Teori står også på pensumplanen.

Studentene får blant annet lære om hvordan bransjen fungerer, og tips om hvordan de kan finne fram blant de mer seriøse og ikke fullt så seriøse aktørene. Samtidig er det mange i underholdningsbransjen som er selvstendige aktører, og da kan det være nyttig med kunnskap om hvordan man gjør det.

Selv om det er lange dager og en helt annen størrelse enn Levanger så trives Julie i Liverpool, men hun har ikke flyttet dit på grunn av klimaet.

- Nei, huff. Det er mye regn og surt vær. Det blir også kaldt på en helt annen måte enn her.

Men Julie har ikke akkurat løpt ned portene på Anfield Road - fotballbanen til Liverpool.

- Nei, fotballinteressen har ikke akkurat blitt større med årene, men jeg venter bare på at pappa skal spørre, så da er jeg vel nødt til å bli med.

Men på grunn av fotballen, så hører hun norsk språk nesten daglig i bygatene,

”Fotball var ikke noe for meg, men jeg hadde bestandig vært fascinert av dansere når de var på tv.

Julie Kvitvang Reinan

så hun skjønner at Liverpool er et populært sted å besøke for fotballfans.

Nå er du halvveis i studiet. Dere snakker sikkert om hva dere skal gjøre etterpå?

- Det hadde vært veldig gøy og blitt med i en musikal. Jeg skulle gjerne fått jobb på et cruiseskip. Det hadde vært drømmen. Vi har også et fag som heter Aerial. Det litt som sirkusaktig turnung med silkebånd og ringer. Det liker jeg veldig godt, så det kunne jeg godt tenkt meg og prøvd ut mer i en eller annen jobbsammenheng.

Liverpool-livet høres ikke akkurat ut som et latmannsliv. Hvordan går det med kroppen når dere holder på med så mye dans?

- Det var tøft etter at jeg kom til LIPA. Jeg har aldri trent så hardt. Dermed kom også skadene. Beihinnebetennelse i begge leddene, betennelse i begge hofteleddene og i håndleddene også. Så har jeg skadet nakken etter at jeg falt ned fra ringene for ikke så lenge siden. Det sitter i enda kjenner jeg.

Julie er klar over at det hun gjør med kroppen nok ikke er helt bra på lengre sikt, men enn så lenge så holder hun fast med drømmen. Hun vil prøve å leve at det etter at utdanningen er ferdig.

- Jeg vil se hvor langt jeg kan nå. Samtidig lærer man mye - ikke bare som danser, men enn så lenge så holder hun fast med drømmen. Hun vil prøve å leve at det etter at utdanningen er ferdig.

- Jeg vil se hvor langt jeg kan nå. Samtidig lærer man mye - ikke bare som danser, men enn så lenge så holder hun fast med drømmen. Hun vil prøve å leve at det etter at utdanningen er ferdig.

908 33 729
erlend.aune@innherred.no